

Nr B 214

Av herrar **Hedlund** och **Eliasson** i Sundborn, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr B 31, angående pensionsreglering för statsanställda m. m.*

Enligt nuvarande bestämmelser utgår de statsanställdas tjänstepensioner efter i fixa belopp angivna pensionsunderlag för de olika lönegraderna. Dessa pensionsunderlag motsvarar, oavsett vederbörandes stationeringsort, i princip två tredjedelar av den för ortsgrupp 2 gällande grundlönen enligt 1947 års löneplan. I propositionen nr B 31, som överensstämmer med propositionen nr 157 till årets förra riksdag, föreslås, att de statsanställdas pensionsförmåner i princip skall bestämmas på grundval av vederbörandes faktiska lön vid avgången. Härvidlag skall dock vissa modifikationer gälla. Man skall sålunda räkna med slutlöneklassens belopp på vederbörlig ortsgrupp, dock lägst med 3-ortslön. Vidare skall en viss medeltalsberäkning ske med hänsyn till lönegrads- eller pensionslöneklassändringar under i regel femårsperioden närmast före avgången samt med hänsyn till flyttningar mellan olika ortsgrupper under en femtonårsperiod närmast före avgången.

Från vårt håll har vid upprepade tillfällen förslag framförts om avskaffande av dyrortsgrupperingen. Ortsgrupperingsutredningen har i sitt betänkande (SOU 1957: 42) anslutit sig till denna uppfattning. Utredningen har föreslagit, att skattegrupperingen skall avskaffas och att enhetliga skattefria ortsavdrag skall införas inom beskattningssystemet, motsvarande nu gällande ortsavdrag i grupp 5. Vidare har utredningen förordat, att man frångår ordningen med en av statsmakterna fastställd dyrortsgruppering, som lägges till grund för en differentiering av lönerna på olika orter. Mot bakgrunden härav är det enligt vår mening anmärkningsvärt, att förslag nu framlägges om dyrortsgradering av de statsanställdas pensionsförmåner.

Till grund för förslaget i propositionen ligger emellertid den överenskommelse, som efter förhandlingar inom civildepartementet träffats med de statsanställdas huvudorganisationer om det statliga pensionssystemet. Det bör i och för sig vara angeläget, att uppnådda förhandlingsresultat respekteras av riksdagen. Det kan emellertid enligt vår mening med skäl kritiseras, att riksdagen genom nuvarande förhandlingssystem icke har möjlighet att ge uttryck åt sin uppfattning, innan förhandlingarna avslutats.

Det framstår som naturligt, att frågan om utformningen av de statsanställdas pensionsförmåner upptages till behandling i samband med att frågan om slopandet av den officiella dyrortsgrupperingen av lönerna avgöres. När denna dyrortsgruppering avskaffas, bortfaller den grund, som nu genom propositionen föreslås för det statliga pensionssystemet. Enligt vår me-

ning måste i nämnda sammanhang även dyrortsgrupperingen av pensionsförmånerna avskaffas.

Ortsgrupperingsutredningen har framhållit, att ett slopande av den statliga lönegrupperingen kommer att framkalla problem av skilda slag. Utredningen har dock ansett det ligga utanför ramen för dess uppdrag att utarbeta förslag till lösning av dessa problem. Det är enligt vår mening angeläget, att det fortsatta utredningsarbetet rörande dessa frågor skyndsamt fullföljes. Av vad vi ovan anförut framgår, att ställning samtidigt bör kunna tagas till frågan hur ett pensionssystem, som icke baseras på dyrortsgruppering, då skall utformas för de statsanställda. Det synes oss lämpligt, att denna fråga prövas i samband med de fortsatta övervägandena rörande slopandet av den statliga lönegrupperingen.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av propositionen nr B 31 måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t an hålla, att vid de fortsatta övervägandena rörande slopandet av den statliga lönegrupperingen även prövas, hur ett pensioneringssystem, som icke baseras på dyrortsgruppering, bör utformas för de statsanställda.

Stockholm den 3 juli 1958

Gunnar Hedlund

Lars Eliasson

i Sundborn

Nr B 215

Av herr **Ohlin m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr B 36 angående ökning av det högsta belopp intill vilket staten må åtaga sig betalningsansvar i form av statsgaranti för exportkredit.

Med hänvisning till den i de likalydande motionerna I: B 181 och II: B 237 anförda motiveringen rörande ökade insatser från samhällets sida för att främja exporten från mindre företag föreslår vi,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr B 36 måtte i skrivelse hemställa, att exportkreditnämnden måtte i samarbete med exportbyrån för småindustrin söka tillgodose den mindre företagsamhetens intresse att inom ramen för de utökade statliga exportkreditgarantierna främja de mindre företagens export.

Stockholm den 3 juli 1958

Bertil Ohlin

Wald. Svensson

O. Malmberg

Sven Gustafson

Manne Ståhl

Sven Wedén

i Göteborg

Ragnhild Sandström

Henning Gustafsson

i Skellefteå